

man stiller op, og man gør — hvad man ogsaa kan se i Mindretalsbetænkningen — Sejladsen meget længere, end det er nødvendigt. Uden Overdrivelse kan man slaa fast, at de, der komme fra Vest for Skanderborg og fra Skanderborg, ville spare mindst 2 Timer paa Rejsen til København, og de, der bo Nord for, ville spare en Del mere, men lad os holde os til de 2 Timer, saa vil man se, at der spares det dobbelte af, hvad de to nævnte Herrer mene.

De to Herrer udtale et Sted med stor Forargelse: „Sluttelig maa vi nedlægge en bestemt Indsigelse mod, at Anlægget af Dobbeltsporet gennem Fyn bringes i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Bro over Lille Bælt og en Række det uvedkommende Jernbaneanlæg i Jylland.“ Ja, de ere nødte til at blive lidt indignerede, for det er sagt saa tidt, og det er ogsaa Sandhed. Det staar paa Side 343. Vi vide nok, hvorhen det altsammen peger. Vi pleje at have en aaben og ærlig Minister i vor ny Trafikminister, og jeg haaber — det vilde jeg godt kunne lide —, at han vil staa op og sige her i Tinget: Nu kunne De stemme, hvordan De ville, for det, jeg særlig vil, og det, mine Embedsmænd ville, er at faa en fast Bro over Lille Bælt eller ogsaa en Tunnel under Bæltet, for der ville vi hen, og derhen peger alt. Der er vist ingen, der kan tænke sig, at man vil gaa hen og ekspropriere Vejle—Give Banen og bygge en Bane derfra og til Herning, hvis det ikke var, fordi alt skal pege hen paa Lille Bælts-Broen, og alt skal gaa den Vej. Men naar det er Meningen, hvorfor saa stikke det under Stolen? De ere nu saa forsigtige, at de sige, at det godt kan vare maaske 10 Aar. Ja, maaske, for det vil jo koste adskillige Millioner Kr., maaske 50 Mill. Kr. Men altsaa: Man har ikke benægtet, at Broen eller Tunnelen vil komme, og det, vi andre, der holde paa Hou—Refsnæs Routen, ville, er at spare Penge for Statskassen og skaffe en hurtig Forbindelse, der i mange Aar vil befri os for at tænke paa en fast Bro over Lille Bælt eller en Tunnel under Bæltet.

Jeg vilde ønske, at ogsaa jeg rigtig kunde sige den højtærede Minister Tak, men jeg er i det uheldigere Tilfælde, at jeg ikke kan takke den højtærede Minister ret meget. Hvis jeg maa sige det uden Fornærmelse, kunde jeg fristes til at sige til den højtærede Minister, at jeg tror, han her har ladet sine Embedsmænd løbe lidt om Hjørnet med sig, han har i det

mindste med Hensyn til dette Spørgsmaal . . .

Formanden: Det er et meget uheldigt Udtryk, det ærede Medlem der bruger.

Nielsen-Grøn: Det kan godt være, men jeg har nu ment det.

Formanden: Det ærede Medlem burde ikke have benyttet dette Udtryk.

Nielsen-Grøn: Den højtærede Minister brugte et Ord — det er det eneste, jeg kan være ham taknemmelig for —, nemlig Ordet „navnlig“. Vi kunde „navnlig“ komme dertil og saa senere komme til Hou—Refsnæs-Routen. Jeg tror nu ikke, den højtærede Minister vil føre mig bag Lyset, men jeg tror, det gaar her paa noget lignende Maade, som det gik med Jakob, der, da han i 7 Aar havde tjent for at faa Rachel, blev narret og fik Lea, som ikke var saa køn. Nej, jeg tror, at det er rigtigt, at vi tage Rachel her i Salen og gaa lige til Sagen og tage Spørgsmaalet op, hvad jeg haaber, Udvalget vil gøre, saa at vi kunne komme til at spare Penge og ikke gaa til det dyre Anlæg. Der er ingen, der har noget imod, naar det er nødvendigt, at fortsætte Forbindelsen og faa et Dobbeltspor over Fyn. Det er sikkert nødvendigt. Men de Herrer komme til at indrømme, at hvis de ikke gaa med til Hou—Refsnæs-Routen, ville de ogsaa faa et Dobbeltspor fra Fredericia til Skanderborg, ja, til Aarhus; men naturligvis, det er noget, der vil komme lidt efter lidt. Det bliver imidlertid aldeles nødvendigt. Men vil man gaa med til Hou—Refsnæs-Forbindelsen, vil den mindst spare Befordring af 100,000 Tons Gods paa andre Strækninger, foruden at en Masse rejsende vil gaa den Vej. Jeg forundres over, at Samsø f. Eks. ikke med Glæde har sluttet sig til denne Plan. Samsø har været lunken hele Tiden, og det viser sig, at dens Rigsdagsmand er svært tilfreds, naar man kan faa en almindelig Dampskibsforbindelse, som kan tage Passagerer, men intet Gods, medens en Dampfærgeforbindelse mellem Refsnæs og Hou vil kunne tage mange flere Passagerer og en Masse Gods, som man bliver fri for paa Strækningen Store Bælt, Lille Bælt og Fyn.

Jeg vil altsaa udtale det Haab, at den lille bitte Udsigt, som Ministeren har givet i Ordet „navnlig“, maa føre til, at